

50 jaar werken op het 'Masterveld'

NTKC-kampeerterrein

Winterswijk

1965 - 2015

Nederlandse Toeristen Kampeer Club

Afdeling Oost

www.kampeerclub.nl

Waarom kom je naar het 'Masterveld' was en is een veel gestelde vraag:

*het is hier zo stil en donker en met mooie sterrenhemels,
je kunt hier mooi fietsen en lekker wandelen,
even in Duitsland boodschappen halen,
dat is voor ons heel bijzonder, lekkere koeken enzo,
de mensen hier lijken geen haast te hebben,
na het eten even naar de ijsput bij Clara Bella,
lekker niksen,
naar de vogels kijken en
naar de flamingo's bij Vreden
of naar de kikkers bij het ven,
daar zie je soms ook de ijsvogel of de wielewaal.*

Het 'Masterveld' biedt zoveel!

Werkers bedankt voor al dit moois!

Masterveld

- 1964 contact met eigenaar van het terrein
- 1965 aankoop terrein en plaatsing toiletgebouw
- 1966 officiële opening
- 1977 werkgroep 'Masterveld' opgericht; bestuur rapporteert aan HB
- 1985 terrein valt onder afdeling Oost
- 1989 uitdiepen ven
- 1990 realisatie kampvuurkuil
- 1990 plaatsing nieuw toiletgebouw
- 2004 aanleg tweede en derde heideveld
- 2005 aanleg riolering, elektriciteit en warme douche
- 2009 aankoop terrein zuidkant
- 2013 ingebruikname nieuwe deel
- 2014 aanleg waterleiding nieuwe deel

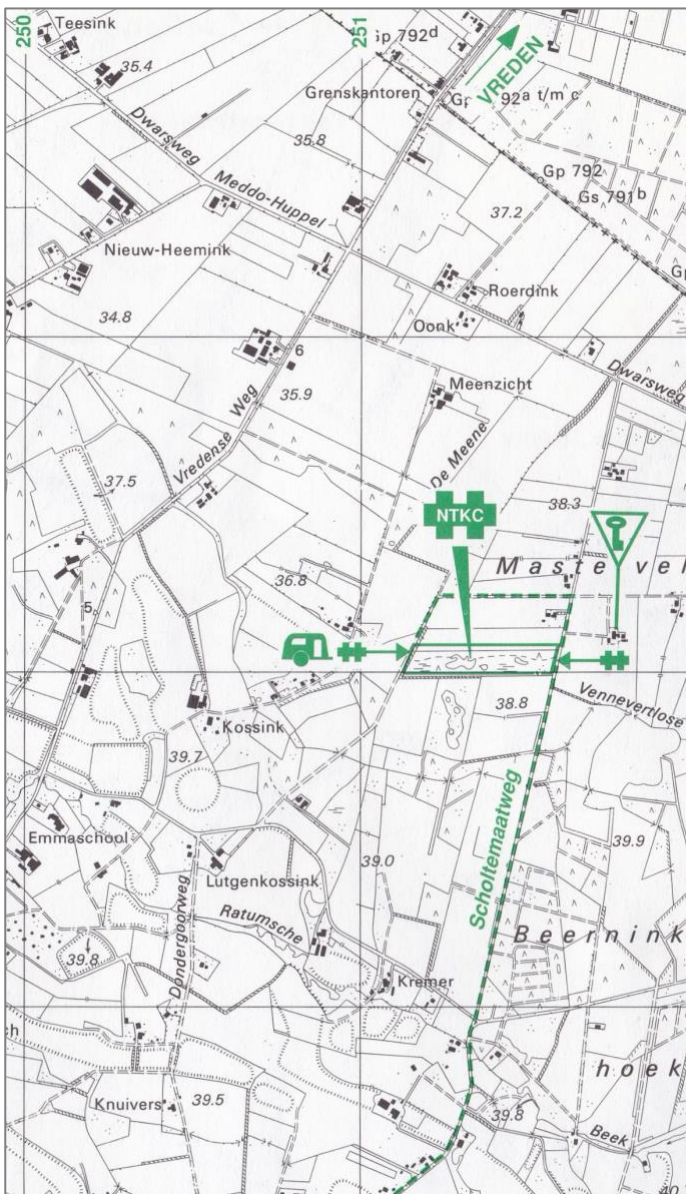
Terreincommissarissen

1977/1978	Piet van Zon
1978 /1991	Auke Jellema
1991/2000	Hans Paul Bijsterbosch
2000/2009	Marius van Lienden
2009/2012	Machteld Klees
2012/	Bennie ten Haken

Inhoud

1. Verwerving van het terrein
2. Werkgroep 'Masterveld'
3. Jaren tachtig
4. Nieuw toiletgebouw verrijst
5. Jaren negentig
6. Het eerste decennium van de nieuwe eeuw
7. Familie Oonk
8. Aankoop nieuw deel
9. Nieuwe projecten

kaartje uit de jaren negentig

1 Verwerving van het terrein

1964

In de zomer van 1964, een periode waarin het clubbeleid gericht is op het verwerven van meer terreinen, tipt het Reeuwijkse clublid Aad van Leeuwen het Hoofdbestuur van de NTKC dat een strook natuurgrond bij Winterswijk te koop is. Wellicht is het geschikt als kampeerterrein voor de club. Door zijn beroep als tandtechniker komt hij vaak in de buurt van Winterswijk. Wim Visser vertelt voorjaar 2015 dat Aad van Leeuwen veel heeft gedaan om het perceel tot een kampeerterrein te maken. Hij sleept veel spullen en gereedschap mee vanaf het kampeerterrein 'Het Goudmijntje', wat hem niet in dank wordt afgenomen door de afdeling Rotterdam. Er komen niet alleen spullen uit het westen, ook komt er veel hulp van mensen uit die afdeling. "Dus", zo vervolgt Wim Visser, "het was min of meer een Rotterdams initiatief wat tot aanschaf van het 'Masterveld' leidde."

Op 22 september 1964 stuurt de secretaris van het HB, Hank Zijlstra, een brief aan dhr. J.G. Mensink te Winterswijk, wonende in huize "Wissink", Miste 107. Zijn echtgenote, mevr. Mensink-Boeyenk, is de eigenaresse van het perceel. Dhr. Mensink antwoordt meteen met een handgeschreven kaart, waarop hij het terrein aanprijst. Hij schrijft dat de ligging prachtig is wat natuurschoon aangaat: "Het terrein ligt aan het 't ene einde aan een verharde weg en aan de achterkant loopt een goede zandweg. Begroeid met enige dennen en berken en in het midden een open heidevlakte. Ook bloeit er de blauwe klokjesgentiaan. Het terrein ligt in 'Het Nationale Plan', dat betekent dat er niet gebouwd mag worden. Voor kamperen is het ideaal daar je er vrij zit. De prijs die we gedacht hadden is ongeveer f. 4.000. Doch hier is ook nog nader te overleggen." Tot zover de reactie van dhr. Mensink.

Het HB gaat niet over één nacht ijs en vraagt meer informatie over een kampeervergunning. Op 8 oktober geeft het HB (Hank Zijlstra) aan dat er een sober sanitair moet komen, wil de gemeente akkoord gaan. Dhr.

Mensink neemt zelf onmiddellijk actie richting gemeente en meldt de NTKC in een brief van 21 november dat die akkoord gaat. De gemeente Winterswijk volgt daarop opvallend snel per brief van 24 november: men heeft geen bezwaar, maar het is een beschermd natuurgebied, dus mogen er geen gebouwtjes op het perceel. Wel bijvoorbeeld aan de rand van het perceel, kadastraal bekend onder gemeente Winterswijk, sectie C, no 1923.

Er moet evenwel rekening mee worden gehouden, dat dit bedoeld perceel is opgenomen in de ontwerplijst van te beschermen natuurgebieden. Dat wil zeggen, dat degene, die voornemens is werken op dit perceel uit te voeren, hiervan mededeling moet doen aan de Minister van Volkhuysvesting en Bouwnijverheid. Deze kan bezwaar maken. Getekend door de burgemeester en secretaris van Winterswijk.

1965

Het HB voelt wel voor de aankoop van het terrein, hoewel er maar een beperkt deel geschikt is om te kamperen, en vraagt op 20 januari aan de Minister om op het terrein een toiletje te mogen plaatsen. Intussen wordt de koop voorbereid en komen de partijen een bedrag van f. 22.000 overeen. De koopakte passeert op 15 april 1965 bij notaris Van Mastrigt te Rotterdam. Vanaf dat tijdstip is het als achtste clubterrein eigendom van de NTKC.

Overheidsdiensten lopen vaak achter de feiten aan. De Rijksdienst voor het Nationale Plan had lucht gekregen van de kampeerbestemming van dit beschermd natuurgebied en berichtte het HB per brief op 28 mei 1965 dat zij bezwaar had tegen een toiletgebouw op dit perceel. Zij merkte bovendien op dat Gedeputeerde Staten had gesteld dat het terrein zeer drassig was en grotendeels ongeschikt voor kamperen. Door een kampeerterrein zou ook veel schade worden toegebracht aan de fraaie, aan een niet verontreinigd milieu gebonden vegetatietypen, die op dit terrein voorkomen. De controlerend milieuableenaar heeft zijn huiswerk dus goed gedaan.

Aangezien ook B&W bezwaren hebben, wordt het verzoek niet nader behandeld, zo schrijft de Rijksdienst. Dit klopt niet helemaal want de gemeente zag wel de mogelijkheid van een bouwwerk aan de rand van het

perceel.

In de brief van 9 maart 1965 van het HB aan de gemeente Winterswijk staat vermeld dat de NTKC per 1 maart 1965 een strook weidegrond van 100 m² heeft kunnen huren van de pachter van het weiland (huurcontract 27-02-1965). Er is overeenstemming bereikt om een bescheiden toiletgebouw te bouwen, waarmee ook de eigenaar van het weiland heeft ingestemd.

Jaren later, in 1980, krijgt de TC, Auke Jellema, een telefoontje van sleutelbewaarder Willem Oonk dat hij contact op moet nemen met dhr. Tenkink om te praten over de huur van de grond waarop het toiletgebouw staat. In juni 1980 volgt overleg met dhr. Tenkink op zijn mooie scholtenboerderij. Tijdens dit gesprek blijkt dat met dhr. Tenkink door de NTKC geen huurcontract is afgesloten en dat hij vijftien jaar geen huur heeft ontvangen. Dat vindt hij op zich geen probleem, maar hij krijgt wel elk jaar een onroerendgoed aanslag. Uit navraag bij het HB blijkt dat de huur jaarlijks door de NTKC wordt overgemaakt aan de pachter van het weiland. Dit is aan dhr. Tenkink medegedeeld, waarmee het probleem is opgelost.

Hoe gaat het verder met het toiletgebouw?

Jan Das meldt voorjaar 2015 dat hij hieraan nog goede herinneringen

bewaart: “Primitief maar gezellig, met gesneden kranten als wc-papier, had je nog wat te lezen.... De tekening van het houten gebouwtje, dat grotendeels ‘hing’ over het aanpalende weiland, is een ontwerp van Jan de Lange uit Utrecht, die o.a. ook het oude toiletgebouw van Den Treek ontwierp. In het archief ligt slechts één vrij simpele tekening; meestal zijn er meerdere tekeningen in het archief te vinden.”

Verder schrijft Jan Das in 2015: “Hoe de riolering liep is mij niet bekend. In 1966 wordt melding gemaakt van een inmiddels geschoonde sloot tussen weiland en bosperceel. Dus plonsde alles in de sloot?”

Dat is niet het geval: in het buitengebied van Winterswijk is in die tijd nog geen riolering aanwezig. Er is een septictank geplaatst, waarvan de overloop uitmondt in de sloot.

1966

Na het plaatsen van het toiletgebouw is het ‘Masterveld’ gereed om in gebruik te worden genomen. De officiële opening staat gepland op het Pinksterweekeinde, eind mei 1966.

Het clublid Humphrey Hermans (Hilversum) brengt met de Paasdagen al vast een bezoek aan het terrein en schrijft op 12 april 1966 aan de voorzitter van het HB, Anton de Vries, het volgende:

“Zoals het terrein er nu bij ligt, is het praktisch uitgesloten er te kamperen. Met veel moeite, springend van pol naar pol en allemaal natte voeten, doorgedrongen tot bij het toiletgebouwtje. Er naast was een soort afvalkuil, nog op ons terrein gegraven, die tot de nok met water gevuld stond. Vanaf de harde weg tot aan dit punt was er op het gehele terrein geen droge plek te vinden, groot genoeg om een bachelor-tentje te plaatsen. De rest van het terrein, ik neem aan, dat er achter nog een stukje moet liggen, hebben we niet kunnen bereiken. Zoals de toestand nu is, lijkt mij kamperen volkomen uitgesloten.”

Zijn brief eindigt met de slotopmerking: “Misschien vind je me pessimistisch ten aanzien van het terrein. De aanwezige moerasvegetatie geeft me echter het onaangename gevoel dat alleen in een zeer droge zomer kamperen mogelijk zal zijn, indien we niets aan het terrein laten, of zelf doen.”

Hij stelt voor het terrein te ruilen met een ander terrein van SBB,

Natuurmonumenten of Gelders Landschap. Hij heeft dus geen concreet alternatief op het oog. Anderen (ons onbekend) hebben dat wel. Er is sprake van ruil met een SBB-terrein in de buurt met een oude boomgaard naast een groot boerenhuis dat een andere bestemming moet krijgen. Het HB wijst dat af, omdat het direct aan een asfaltweg ligt en verder is omgeven door zandwegen. Bovendien vreest het HB dat de boerderij misschien de bestemming kampeerboerderij of jeugdcentrum zal krijgen en dat de kampeerders last zullen krijgen van toeristen.

Ook in 1973 is er over een ander terrein discussie geweest. 't Geesinkbos in de buurtschap Huppel is door 't Schoutenhuis te Woudenberg (eigenaar van Den Treek!) te koop aangeboden. Jan de Vreij, clublid uit Warnsveld en toen enige tijd vice-voorzitter en toersecretaris van het HB, rapporteert daarover afwijzend. Hij treedt overigens af op de ALV van 19 maart 1966, maar had zich al eerder uit het HB teruggetrokken. Als lid van afdeling Oost blijft hij wel bij het terrein betrokken. In het archief is van hem een later briefje te vinden over afdracht van kampgelden van dhr. Oonk en een pleidooi voor een hogere vergoeding.

De opening van kampeerterrein 'Masterveld'

In de periode 19-22 mei 1966 (rond Hemelvaart), is er een werkweekend om het terrein op orde te krijgen voor de opening. Men kan zich blijkens een oproep in Buitenspoor aanmelden bij Aad van Leeuwen te Reeuwijk Ongetwijfeld is dhr. De Vreij daar ook bij betrokken.

De opening is een week later, op het Pinksterweekend van 29/30 mei 1966. Vele plaatselijke hotemetoten en de "naobers" zijn uitgenodigd per brief van 12 mei 1966. Er zijn geen foto's en verslagen van, ook niet in Buitenspoor. In het clubblad verschijnen rond die tijd wel twee artikelen over de prachtige en interessante omgeving van Winterswijk met als doel clubleden te bewegen eens naar dit nieuwe terreintje te komen.

LIG. FÉDÉRATION INTERNATIONALE
DE CAMPING ET DE CARAVANING

OPGERICHT 5 MEI 1912

Nederlandse Toeristen Kampeer Club

Comité van Patronage:
Mr. Arn. J. d'Ailly
J.A.C. Champion Esq. O.B.E.
Mr. G. van Hall

Den Haag, 12 mei 1966

Beste clubvrienden,

Zoals U in het aprilnummer van het Buitenspoor hebt kunnen lezen, gaan wij met Pinksteren ons nieuwe bezit te Winterswijk in gebruik nemen. Het ligt in de bedoeling om met een officieel tintje ons 8e eigen terrein toe te voegen aan de reeks van prachtige terreinen die we reeds bezitten.

Door enkele leden is ook hier weer veel werk verzet, om dit ruige stukje bosgrond van 3 ha kampeerbaar te maken. Nu, het resultaat is er naar! Het beantwoordt precies aan de voorstelling die we hebben omtrent een kampeerterrain. Dat de natuurlijke omgeving ons een handje heeft geholpen was extra fijn, want het is prachtig gelegen in een streek van ons land, die helaas voor vele leden nog onbekend gebied is. Het terrein is kampeerbaar voor elke soort tent en kampeerwagen, en heel gemakkelijk te bereiken.

Hoewel deze opening geen officieel feest zal zijn, hebben we toch enkele plaatselijke autoriteiten en onze "naobers" uitgenodigd. Dit zijn onze burens (landbouwers). Volgens oud gebruik wordt iedere nieuweling (in dit geval de NTKC) van top tot teen bekeken en bepraat. Accepteren zij je uitnodiging dan wordt men automatisch opgenomen in het "naoberschap".

Al met al zeker het overwegen waard om met Pinksteren koers te zetten naar het Oosten. U kunt daar een paar fijne dagen beleven in NTKC-verband. De wegen zijn daar nog rustig. Vanuit het westen kan men het beste de grote autoweg volgen, tot aan de grens bij Beek. Vervolgens via Montferland (prachtig landschap) Terborg, Varsseveld, Aalten arriveert men bij de spoorovergang in Winterswijk. Dan recht uit het stadje (dorp) door tot aan het A.N.W.B.-bord bij de Groenloseweg. Rechts aanhouden richting buurtschap Ratum en bord Vreden.

Verder ziet U wel de bekende NTKC-bordjes!

Zaterdag 28 mei om 4.30 uur is de officiële ingebruikneming. Wanneer U Uw kampje al eerder wilt beginnen kan dat natuurlijk ook! Vergeet niet Uw pas mee te nemen, want de Duitse stadjes Vreden en Bocholt liggen vlak naast Uw deur....

tot ziens met Pinksteren op 't Mastorveld"

2 Werkgroep 'Masterveld'

1977 – Vorming werkgroep

Na de aankoop van het terrein in april 1965 blijkt het noodzakelijk om het enigszins kampeerbaar te maken. Dhr. J. de Vreij uit Warnsveld en een aantal andere leden hebben tot omstreeks 1976 het noodzakelijke onderhoud aan toiletgebouw en terrein verricht.

In 1976 valt het 'Masterveld' nog steeds rechtstreeks onder het HB en is het geen afdelingsterrein. In de najaarsledenvergadering van afdeling Oost en in het Buitenspoor van december wordt een oproep gedaan voor het vormen van een werkgroep voor het clubterrein 'Masterveld'. "Aan deze oproep is verheugend veel gevolg gegeven", zoals dhr. De Vreij in zijn brief schrijft aan de twaalf aangemelde clubleden. Zij wonen in een wijde omtrek om Winterswijk heen, van Hengelo(O) tot Zevenaar. Het betreft de families Beekman, Bos, Bijsterbosch, De Feber, Jeanmaire, Jellema, Keizer, De Ronde, Spronk, Van Zon en dhr. De Vreij zelf.

Vervolgens stuurt dhr. De Vreij een uitnodiging om op zondag 6 februari 1977 's middags bij Fred Bos te Winterswijk te komen om een werkgroep samen te stellen die het toezicht en het onderhoud van het terrein in goede samenwerking met de beheerder, dhr. B.W. Oonk, gaat behartigen. Ook wordt een bestuur samengesteld dat contact met het HB gaat onderhouden. Voorafgaand aan deze eerste bijeenkomst wordt het terrein bekeken. Aan de vergadering nemen elf leden deel waaruit het volgende bestuur wordt samengesteld: Fred Bos, voorzitter; Jan de Vreij, secretaris; Piet van Zon, terreincommissaris.

Het beheersplan wordt in concept door Piet van Zon en Fred Bos opgesteld en voorzien van een terreinschets voorgelegd aan dhr. Jol van SBB, belast met natuurgebieden, en op 9 maart 1977 op het terrein besproken. Op het eerste werkweekend van 16/17 april krijgen de aanwezigen het beheersplan voorgelegd met een toelichting. Daarmee is de werkgroep geboren en gaat aan de slag.

Aan het werk

In augustus 1977 ontvangen de werkgroepleden een uitnodiging om op 24/25 september te komen werken. De uitnodigingen worden door Mies de Feber per briefkaart met de hand geschreven en naar de leden van de werkgroep gestuurd. Daarin worden meteen de te verrichten werkzaamheden aangegeven, met onderaan de uitnodiging de noot: “Wil iedereen zoveel mogelijk zijn eigen gereedschap meenemen”.

‘Masterveld’ is dan alleen in het bezit van wat schoonmaakmiddelen. Verder blijkt het ook vanzelfsprekend dat ieder voor de eigen catering zorgt. Nog tot ver in de jaren negentig brengen de werkers hun eigen thermosfles koffie mee.

In het najaar van 1977 treedt dhr. De Vreij af; hij vervult de functie van secretaris slechts tijdelijk. Piet van Zon (TC) verandert van werkgever en gaat in Montfoort wonen. Het bestuur ziet er nu als volgt uit: Fred Bos, voorzitter; Lok Bijsterbosch, penningmeester/secretaris; Auke Jellema, terreincommisaris.

De werkgroep heeft een vaste vorm gekregen en houdt jaarlijks een vergadering om de werkzaamheden voor het komende seizoen te bepalen. Naast de bestuursleden en hun vrouwen zijn in de eerste jaren de volgende leden actief in de werkgroep: Willem Oonk, beheerder; Janneke en Bertus van der Woude; Simon en Mies de Feber; Piet en Annie van Zon.

In de vergadering van januari 1978 meldt Bertus van der Woude dat hij gaat proberen een ontwerp te laten maken voor een vlaggetje voor het ‘Masterveld’. Janneke van der Woude maakt het ontwerp en omstreeks 1980 zijn de vlaggen gereed.

Werken op een nat en drassig terrein

Behoudens in droge zomers heeft de werkgroep continue te maken met natte kampeerplekken en onbegaanbare paden. Mede door de hoge waterstand en de geringe capaciteit zijn er ook regelmatig problemen met de septictank.

Om de toegangen vanaf de hekken op het terrein wat betrouwbaarder te maken worden op de wielsporen dennenhouten stammen ingegraven. Dit heeft als voordeel dat de ondergrond beter berijdbaar is, het wegzakken van de autowielen voorkomen wordt en de paden iets hoger komen te liggen. Het nadeel is dat deze oplossing maar een beperkte levensduur heeft en dat op langere termijn het proces herhaald moet worden. Jaren later is besloten om puin te gaan storten, wat tot heden een goed resultaat geeft.

De smalle paden op het terrein zijn in de eerste jaren met de plaggen van pijpjesstro opgehoogd. De plaggen komen van de hei uit het middelste gedeelte en hebben een redelijk goed resultaat. Ook wordt her en der zand van het terrein gebruikt, maar de mogelijkheden om dit te doen, zijn beperkt omdat het gehele terrein laag ligt. Vanaf de bredere paden worden sleuven gegraven naar de naastliggende afwateringsloten om de diepere gedeelten van deze paden te ontwateren.

Een andere taak van de werkgroep is het verbeteren van de kampeerplekken. Binnen de NTKC en zeker in deze beginjaren wordt alles handmatig gedaan. Het voorstel van Piet van Zon om voor Winterswijk een motorzaag aan te schaffen, was bij de NTKC toendertijd 'vloeken in de kerk'. Het verbeteren van de kampeerplekken gaat dus erg langzaam ondanks een behoorlijke deelname aan de vier tot vijf werkdagen in een seizoen.

Nieuwe septictank in 1978

In drukke tijden moet de septictank regelmatig worden geleezd, de capaciteit is veel te gering voor twee toiletten. Het gebeurt wel dat de beheerder, Willem Oonk, de septictank op zondag leegt. Voor deze en ook andere problemen staat Willem Oonk altijd paraat.

In 1977 wordt besloten om het septictankprobleem aan te pakken. De bestaande septictank heeft een capaciteit van nog geen 1 m³ en wordt uitgebreid tot een tank van 1,5 m³. In 1978 wordt een nieuwe kunststof septictank aangeschaft en in het najaar geplaatst. Elke wc krijgt nu een eigen septictank. Met als voordeel dat als een wc problemen zou geven het al gek zou zijn als de tweede ook problemen zou hebben. Dit systeem heeft tot de bouw van het nieuwe toiletgebouw in 1990 goed gefunctioneerd.

De 'badkamer' in het oude toiletgebouw

3 Jaren tachtig

Meerjarenplan

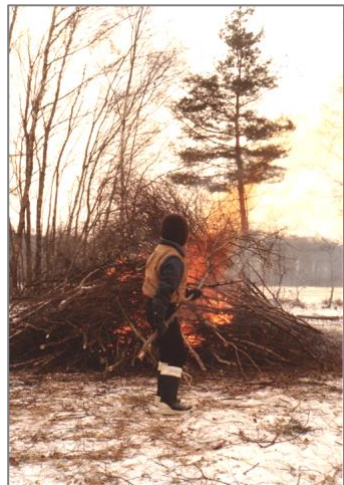
Er is zoveel werk van allerlei aard te doen dat het werkelijke natuuronderhoud op het terrein een beetje een ondergeschoven kind is. Zo hier en daar wordt een boom geroid of omgezaagd maar van enige structurele aanpak is geen sprake. In de herfst van 1982 is TC Auke Jellema op het caravangedeelte dood hout aan het wegzagen als boswachter Jol van het SBB langs komt en vraagt wat hij daar aan het doen is en of dat wel mag. Na het een en ander te hebben uitgelegd, volgt een gesprek met de boswachter, die de TC erop wijst dat hij achter de natuur aan holt. De enige oplossing voor goed natuuronderhoud is de natuur vóór te zijn. Hij stelt voor om op een gestructureerde manier het terrein aan te pakken en in de omgeving van het terrein te gaan kijken hoe andere percelen worden aangepakt.

Naar aanleiding hiervan stelt de TC een meerjarenplan op dat met dhr. Jol wordt doorgenomen. In 1983 wordt dit plan op de landelijke TC-vergadering voorgelegd aan het HB en goedgekeurd. Vervolgens is in februari 1984 via SBB een kapvergunning aangevraagd bij de gemeente en in dezelfde maand ontvangen. Een kopie van de verleende kapvergunning gaat naar het college B&W, de politie, SBB, natuurbeschermingsraad en de algemene inspectiedienst.

We kunnen voor dat jaar zonder problemen aan de slag. Er is nog geen voorschrift dat na 1 april niet meer mag worden gekapt, dus is er in principe geen termijn wanneer het af moet zijn, maar sectie 1984, het caravangedeelte, is in april gereed.

Kaalslag

De takken die bij de kaalslag vrij komen, zouden grote problemen kunnen geven bij het afvoeren. Dus wordt bij de

gemeente een stookvergunning aangevraagd en afgegeven met de restrictie een melding te doen bij de politie wanneer er gestookt gaat worden. De TC doet dat de eerste keer en moet de politie uitleggen waar het terrein ligt; hij krijgt de indruk dat men eigenlijk niet echt geïnteresseerd is in deze melding. De jaren erna is er geen melding meer bij de politie gedaan.

Naar aanleiding van de kapvergunning belt drs. J.H.W. Nicolai uit Kotten van de Milieubescherming en komt met de vraag wat we eigenlijk van plan zijn met het terrein. De TC legt het meerjarenplan aan hem uit en hij kan zich hiermee verenigen. Ook Jan Los vindt de kaalslag wel heel erg rigoureuus, maar het is nu eenmaal de afspraak met SBB. Jan is dan HB-lid voor de terreinen en komt tenminste één keer per jaar op Winterswijk helpen.

Auke Jellema en Lok Bijsterbosch

De eerste uitvoering van het meerjarenplan valt tegen, ondanks dat er met twee privé-motorzagen wordt gewerkt. Er zijn nog geen veiligheidseisen opgesteld door de NTKC voor het zagen met motorzagen. Dat betekent dat de zagers alleen gehoorbeschermers hebben. Gelukkig gebeuren er geen ongelukken.

Het aantal werkdagen wordt uitgebreid; vanaf 1984 wordt ook in het najaar gewerkt om het meerjarenplan rond te kunnen krijgen.

In de jaren tachtig worden kubieke meters hout omgezaagd. Vóór 1990 is er geen kampvuurplaats op het terrein en omdat het jammer is om het

hout te laten verrotten, nemen de werkers het mee naar huis.

Ploegen door de waterleiding

In de loop van 1984 krijgt het terrein een nieuw probleem te verwerken. Het perceel aan de noordkant is tot nu toe verpacht aan een boer die zijn kalveren erop laat grazen. Maar in 1984 gaat hij met pensioen en het betreffende perceel wordt weer in gebruik genomen door de eigenaar. Wat tot nu toe weiland is geweest, wordt gereed gemaakt voor landbouwgrond. Dit land is al jaren niet bewerkt en de eerste actie die wordt ondernomen, is diepploegen, maar dat heeft gevolgen.

Het blijkt dat onze waterleiding op 30 cm diepte door dat land loopt, terwijl wij denken dat deze op ons terrein ligt. De waterleiding wordt met het ploegen stuk getrokken en het terrein zit zonder water. Een optie om de waterleiding dan maar meteen op ons terrein te leggen, is niet te doen, want dat zou moeten gebeuren door een gedeelte waar zeer veel bomen staan. Dhr. Tenkink heeft gelukkig geen bezwaar dat de leiding op zijn terrein blijft liggen, als dat maar op minimaal 1 m diepte is.

Onze beheerder Willem Oonk, die een goede relatie heeft met de plaatselijke installateur, krijgt het voor elkaar om op zeer korte termijn een nieuwe waterleiding te laten leggen. Hij heeft dat ook onder zijn toezicht zonder bemoeienis van de TC laten uitvoeren. Voor het seizoen van 1985 begint, heeft het terrein weer water. Wat is een goede beheerder belangrijk! De kosten van de aanleg van de waterleiding bedragen f. 4933. De waterleiding ligt nu op het perceel noordelijk van het terrein op ± 1 m diepte en 2 m vanaf de sloot.

Terrein bij afdeling Oost

In de loop van 1985 is door de NTKC een herindeling van de afdelingen gemaakt. Tegelijkertijd valt het terrein niet meer direct onder het HB maar wordt het een terrein van afdeling Oost. Het bestuur van de werkgroep wordt ontbonden. De TC blijft in functie en treedt voor alle zaken in overleg met het afdelingsbestuur. En de werkers blijven komen.

Verder met de kaalslag

De kapvergunning voor de te kappen sectie 1986 op het terrein wordt

aangevraagd ook al is het plan voor sectie 1985 niet geheel gerealiseerd. Dit komt mede doordat sectie 1985 het gebied rond het ven is en dat is in de wintermaanden slecht begaanbaar. In dat jaar wordt ook aan het HB gevraagd om de mogelijkheden te onderzoeken voor een nieuw toiletgebouw op eigen terrein.

Gerrit ter Horst, Holger v/d Woude en Auke Jellema

Door de grote opkomst van werkers lopen we de achterstand van het vorige jaar in en het kapplan voor 1986 wordt gerealiseerd. Aan de westzijde van de hei ontstaat een flinke kampeerplek door het rooien van een aantal bomen. Het is nu ook duidelijk te zien dat de in voorgaande jaren gekapte bomen weer goed gaan uitlopen, voor ongeveer 90% is dat het geval. Ook in 1987 is volgens het kapplan gewerkt. In 1988 zijn de plannen voor wat betreft het kappen omgegooid omdat rondom het ven ruimte moet worden gemaakt voor het uitgraven.

Daarna gaat het meerjarenplan voor de kaalslag onverminderd door en de laatste kapvergunning wordt eind 1992 aangevraagd. Met het meerjarenplan is over een termijn van acht jaar een jaar achterstand opgelopen door het weer en projecten zoals het ven en het nieuwe toiletgebouw.

Ven uitgediept

Op de landelijke TC-vergadering in 1986 stelt de TC de vraag wat te doen met het ven. Het groeit dicht en valt in droge tijden bijna droog, waardoor het weinig zin heeft om hier veel energie in te steken. Men vindt dat het ven bij het 'Masterveld' hoort en de TC krijgt de opdracht om uit te zoeken

wat eventueel uitbaggeren van het van gaat kosten. Uitbaggeren door de leden is geen optie omdat hiervoor groot materieel nodig is.

In 1987 gaat de TC in gesprek met het Ministerie van Landbouw en Visserij District Achterhoek om na te gaan wat de mogelijkheden zijn om het ven te herstellen. De voorbereidingen voor het uitbaggeren van het ven worden in 1988 en 1989 door de werkers gerealiseerd. Het toegangspad wordt verbreed zodat er groot materieel door kan en de subsidie is rond. Er kan gebaggerd worden afhankelijk van de situatie: er mag niet teveel water in het ven staan. In het najaar van 1989 wordt het ven uitgediept.

Na het uitdiepen worden bij het ven als grap bordjes geplaatst met de tekst: "Let op: diepte 1.80 m" en "Zwemmen en surfen verboden", terwijl je nog niet met een teen het water in mag. Daar is toch menig NTKC-wenkbrauw bij gefronst.

4 Nieuw toiletgebouw verrijst

Gier in het oude toiletgebouw

Bij de opening van het 'Masterveld' in 1966 staat het toiletgebouw op het perceel aan de noordzijde van kampeerterrein. Het wordt gehuurd van de pachter uit Ratum. Het perceel dat het toiletgebouw omsluit is in gebruik als weiland, waar in de regel kalveren lopen. Als je naar het toilet gaat, komen deze wel eens nieuwsgierig met hun kop over het prikkeldraad kijken. Het is landelijk en het heeft wel wat.

In 1985 gaat de pacht over naar de nieuwe eigenaar, die het als landbouwgrond in gebruik neemt. Hij gaat diepploegen, drainagebuizen leggen en trekt daarbij onze waterleiding stuk, die slechts 30 cm diep ligt. Het toiletgebouw blijkt nu een obstakel te zijn in het bewerken van de landbouwgrond. Het gieren van de schrale grond wordt uitgevoerd door een loonwerker.

Dat gaat meestal goed, maar in 1985 gaat het goed fout. Er wordt meer gegierd dan noodzakelijk is en het toiletgebouw is het slachtoffer. De gier komt onder de deuren door tot op de closetpotten. Beheerder Willem Onk ziet dat vanuit zijn boerderij en is daarna uren bezig met het

schoonmaken van het toiletgebouw. Een dergelijke calamiteit zou in de toekomst vaker kunnen voorkomen. Een onhoudbare situatie. Een toiletgebouw op eigen terrein is de oplossing, maar er mogen officieel geen bouwwerken op het terrein worden geplaatst. De TC bespreekt deze problemen met het HB, die de TC verzoekt te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn voor een toiletgebouw op eigen terrein.

De voorbereidingen

In november 1985 voert de TC een gesprek met dhr. Verhoeven van Algemene Zaken van de gemeente Winterswijk. De TC vertelt wat de NTKC is en doet en wat de problemen zijn met betrekking tot het toiletgebouw. Een paar opmerkelijke punten die daar naar voren komen:

- In het bestemmingsplan van 1975 staat niet vermeld dat er op het terrein gekampeerd mag worden; het terrein wordt als natuurterrein aangemerkt.
- Er loopt op dat moment een wijziging van het bestemmingsplan die niet is goedgekeurd door de kroon; men moet binnen twee jaar een nieuw bestemmingsplan indienen; een meevaller voor de NTKC, de wijziging kan nog worden meegenomen.
- Gezien de tijdsduur dat dit terrein in ons bezit is, moet het mogelijk zijn om op het terrein een toiletgebouw te plaatsen.
- Hij heeft nog geen stukken kunnen vinden waaruit blijkt dat wij dit terrein als kampeerterrein mogen gebruiken. Hij verwacht wel deze stukken in de dossiers te zullen vinden.

Een opmerking van dhr. Verhoeven die de NTKC goed doet: ondanks dat hij de omgeving goed kent, is het hem nooit opgevallen dat daar een kampeerterrein is.

Hij verzoekt informatie op te sturen naar B&W over aankoopdatum, gemiddeld aantal overnachtingen, algemene informatie over de NTKC en een verzoek om goedkeuring om het oude toiletgebouw te mogen afbreken. Het HB is nu aan zet.

Bouwtekening en vergunning

De voortgang van de bouwaanvraag voor het toiletgebouw gaat traag, ook omdat in afdeling Oost nog twee nieuwe toiletgebouwen gebouwd gaan

worden (Lochem en Ootmarsum). Deze toiletgebouwen, die als standaard voor de NTKC gelden, zijn van het half open type. De bouw van een dergelijk gebouw wordt begroot op f. 74.400. Gezien de bezettingsgraad van Winterswijk is deze investering niet verantwoord. In februari 1988 komt het HB met een alternatief plan: het oude toiletgebouw naar ons eigen terrein verplaatsen en dit uitbreiden met een werkhok. De TC krijgt de opdracht om het oude toiletgebouw op te meten en een schets met maten en foto's op te sturen naar het HB, zodat ze daar verder kunnen kijken naar een aanpassing.

December 1988 vraagt de TC een bouwvergunning aan bij de gemeente. De tekeningen die bij deze aanvraag worden meegestuurd betreffen het standaard NTKC-toiletgebouw, zoals die in Lochem en Ootmarsum zijn gebouwd. De welstandscommissie is akkoord met de bouw van een nieuw toiletgebouw en de bouwvergunning wordt in juli 1989 door de gemeente verleend.

Kennelijk vindt het HB na het zien van de schets en de foto's het toch niet verantwoord om het oude toiletgebouw te verplaatsen. Gezien de prijs van een standaardtoiletgebouw heeft het HB moeite met de investering en vraagt de TC om samen met Henk Boelhouwer (TC Hazerswoude) als opzichter van de bouw met een alternatief ontwerp te komen. Zo ontstaat de tekening van het huidige toiletgebouw.

Na het opstellen van de begroting van f. 30.000 keurt het HB de tekening goed. De bouwkosten zijn zo laag omdat afgezien van de fundering, Henk Boelhouwer met een door hem geselecteerde groep NTKC-ers het toiletgebouw in eigen beheer gaat bouwen. Niet bekend is of ooit een gewijzigd bouwplan naar de gemeente is gegaan.

De bouw

In mei 1990 begint de firma Slotboom & Zn. uit Winterswijk met het uitzetten en storten van de fundering. We hebben geluk! Het is een uitzonderlijk droog na- en voorjaar, zodat het zware materiaal zoals een graafmachine, vrachtwagen en een betonwagen zonder problemen bij de bouwplaats kunnen komen. Bij het aanbrengen van de fundering is door

dezelfde firma een nieuwe, grotere, septictank geplaatst. Die blijkt later bij een lage grondwaterstand goed te functioneren, maar een stuk minder bij een hoge grondwaterstand. Daarom wordt later een overloopbuis naar de sloot aangelegd.

De fundering met alle aansluitingen ligt er en de bouw kan beginnen. Daar de bouw voor een groot gedeelte door nog werkende leden zal worden uitgevoerd, is besloten om het toiletgebouw in de vakantieperiode te realiseren en wel van begin augustus tot begin september. Om de bouwploeg de zekerheid te geven dat er een kampeerplek op het 'Masterveld' zal zijn, wordt in het Buitenspoor een mededeling geplaatst dat het caravangedeelte in die periode niet beschikbaar is voor caravans.

In de eerste week van augustus haalt de TC met een kleine vrachtwagen van zijn bedrijf de nodige materialen als gereedschap, aggregaat, dekzeilen, steiger materiaal, enz. uit Hazerswoude op. Met de beheerder Willem Oonk is afgesproken dat de bestelde materialen die droog moeten blijven bij hem op de boerderij kunnen worden afgeleverd en opgeslagen onder de kapschuur. Voor transport naar de bouwplaats zal hij met zijn trekker en wagen behulpzaam zijn.

Het weer is voortreffelijk en het terrein droog en goed begaanbaar. Al

voor 10 augustus komen de eerste bouwers naar Winterswijk en omdat deze toch een beetje comfort willen hebben, wordt niet gekeken naar het kampeermateriaal. Er staan zelfs bungalowtenten.

De bouwgroep toiletgebouw 'Masterveld' bestaat uit: Henk en Agaat Boelhouwer, Joop en An Schuyer, Jan en Cis Kap, Leen en Lenie Govers, Arnold en Ida Boelhouwer, Joop en Nel Platen, Stan en Co Zywieckie, Jan en Clazien Los, Auke en Gita Jellema en de families Van Berkum en Groenendijk.

Als eerste wordt een grote tent boven de bouwplaats geplaatst, zodat de bouw onder alle weersomstandigheden door kan gaan. Het blijft de gehele bouwperiode droog en zeer warm weer: het blijkt een uitstekend zonnenscherm te zijn. Het oude toiletgebouw heeft geen douche, wat voor de werkers met het warme weer natuurlijk niet zo prettig is. De oplossing wordt gevonden in een dekzeil om een paar berken, een hijsinstallatie en warm water dat gemaakt wordt door de dames. Probleem opgelost.

Het hoogste punt is bereikt en de secretaris van afdeling Oost (Simon de Feber jr. – in pak) komt met gebak; rechts van hem Annie en Willem Oonk

De bouw verloopt voorspoedig en in de eerste week van september worden de laatste tegels op de muur aangebracht, het toiletgebouw van sanitair voorzien en op de waterleiding aangesloten. Het toiletgebouw is gereed voor gebruik!

Afronding

In het najaar van 1990 ruimen de Winterswijkse werkers de bouwplaats op, plaatsen dakgoten en kledinghaken, witten de stenen boven de tegels etc. Ook wordt het oude toiletgebouw ontmanteld en opgeslagen op ons eigen terrein, de septictank verwijderd en als laatste het bruggetje afgebroken. Het 25-jarig dienstverband naast ons terrein is voorbij.

De bouw van het toiletgebouw op ons eigen terrein moet in het bestemmingsplan worden opgenomen. Omdat de wijziging van het bestemmingsplan Winterswijk Oost in die tijd nog niet gereed is, kan dit meteen worden meegenomen. Daardoor is het ook mogelijk om er een tweede toiletvoorziening bij het caravangedeelte in op te nemen. Deze optie heeft jaren in het bestemmingsplan gestaan en het materiaal van het oude toiletgebouw is jaren bewaard gebleven, maar het HB had hier andere ideeën over.

5 Jaren negentig

Kampvuurkuil

Voorjaar 1990 wordt een kleine kampvuurkuil gemaakt. Het mag de naam kuil niet hebben want als we lager dan het maaiveld komen, wordt het een ven. Met een cirkel van dennenstammen om op te zitten, is een kleine stookplaats gemaakt. Er komt voldoende stookhout van het terrein af, zelfs zoveel dat de werkers het al niet meer meenemen omdat ze genoeg hebben. Er zijn zelfs jaren geweest dat de TC het hout verkoopt aan bekenden.

Opvolging Auke Jellema

In oktober 1991 treedt de TC af. Auke Jellema heeft 14 jaar deze functie vervuld. Het TC-schap wordt overgenomen door Hans Paul Bijsterbosch. Hij werkt samen met zijn vrouw Ineke al vele jaren mee met de werkers van Winterswijk.

In de winter van 92/93 is het meerjarenplan afgerond en kunnen we weer

met het eerste deel beginnen om groot onderhoud te plegen. Het aantal werkdagen en/of weekenden blijft onverminderd vijf á zes, want er is genoeg werk op het terrein te doen. Het blijft noodzakelijk om de kampeerplaatsen meer licht te geven en er moet jaarlijks een deel van de begroeiing om het van worden weggehaald. Ook de gewoonte om een thermoskan koffie van huis mee te nemen, blijft.

'Servicepunt'

De aanwezige caravans dienen tijdens de werkdagen vaak als onderkomen voor de werkers.

Halverwege de jaren negentig heeft een van de werkers ook een caravan aangeschaft. Voor de 'nieuwkomer' is zelfs al een 'eigen plek' gemaakt en het ontvangstcomité staat klaar evenals een bordje met 'gereserveerd' en daaronder kranen voor koud en warm water en een stopcontact. Ook staan bloemetjes rond het 'servicepunt'.

Een stel kampeerdere die niet het complot zit, komt al eens kijken en de werkers leggen uit dat de TC besloten heeft dat dit een privéplek is. Kortom, helemaal fout en jawel, de bekende NTKC-discussie brandt los.

in

6 Het eerste decennium van de nieuwe eeuw

Opvolging TC

Najaar 2000 treedt Hans Paul Bijsterbosch af als TC en wordt opgevolgd door Marius van Lienden. Hij en zijn vrouw Jenny zijn al vele jaren betrokken bij de werkzaamheden op het terrein en weten hoe het reilen en zeilen bij de Winterswijkse werkers eraan toe gaat.

Kampvuurkuil twee keer vernieuwd

Als welkomstcadeau krijgt de nieuwbakken TC van oud TC Auke Jellema een zelfgemaakt roestvrijstalen rek voor een kook- en barbecuevuur. Meteen worden ook de half vergane dennenstammen van de kampvuurkuil vervangen door nieuwe en wordt het kookvuur ingewijd.

Dat niet alle kampeeders deze vuurbeperving waarderen, blijkt later. Het ding zou volgens een kampeerder te laag staan. Gewapend met een schop uit het werkhok komt hij langs de kampmeester. Die vraagt wat de bedoeling is, hoort het verhaal aan en geeft er geen toestemming voor. Het antwoord luidt: “Ik ben al heel lang lid, kijk maar.” Ook dat kan de kampmeester niet imponeren. Later vertelt hij bij de zomerronde van de TC: “Nee is nee. Dat heb ik bij de mariniers geleerd.”

In 2006 wordt de kampvuurkuil helemaal op zijn kop gezet. De spechten hebben al het nodige voorwerk verricht. Het vernieuwen gebeurt op de ‘Winterswijkse’ manier, niet te duur. De stookplaats blijft op zijn plaats en de boomstammen die als zitplaats dienden, worden vervangen door

dikke eiken planken die op dikke eiken palen worden bevestigd. De twaalf paalgaten worden met de hand in de grond geboord. Opvallend is, dat uit het ene gat wel water naar boven komt en uit een ander gat niet. Achter de banken is een loopruimte gelaten. De wat verhoogde wal wordt tegengehouden door gestapelde trottoirbanden die Anton Wolsheimer bij een bouw in Amsterdam had overgehouden. Op de rand worden boompjes geplant die te zijner tijd beschutting moeten bieden.

Opnieuw kaalslag in 2004

Het 'Masterveld' is voor de natuurliefhebber een schitterend kampeerterrain en er wordt door de werkers veel energie ingestoken om dat zo te houden en waar nodig om het te verbeteren. Het grote probleem is echter dat het aan mankracht gaat ontbreken om die delen die niet geschikt zijn om op te kamperen, te onderhouden.

Najaar 2002 hebben Marius van Lienden en Auke Jellema op het terrein een afspraak met dhr. J. Naaldenberg van Het Gelders Landschap. De bedoeling van het gesprek is om te kijken of wij op het goede spoor zitten wat het natuuronderhoud betreft. Tijdens een wandeling over het terrein wordt uitgelegd wat het probleem is met het onderhoud. Hij vindt het een prachtig terrein en maakt ons erop attent dat er een subsidiebron is om dit aan te pakken en adviseert om contact op te nemen met dhr. J. Stronks van de Stichting Staring Advies te Zelhem. Die Stichting zoekt subsidies voor onderhoud van Natuur, Cultuur en Landschap in de Achterhoek en Liemers. Na overleg met het HB valt het besluit om Staring Advies te laten onderzoeken wat de mogelijkheden zijn.

In oktober 2002 krijgt de NTKC bericht dat voor de delen die we niet geschikt achten om op te kamperen, 100% subsidie is te verkrijgen van GPL (Gemeentelijke Projecten Landschapsbeheer). De voorwaarde voor subsidie is wel dat de komende tien jaar de onder handen genomen delen in goede staat gehandhaafd blijven. De werkzaamheden zullen worden uitgevoerd door het PAN (Particulier Agrarisch Natuurbeheer). Voor het onderhoud ontvangt de NTKC jaarlijks gedurende tien jaar € 250. In de praktijk zullen net als altijd de werkers zelf de handen uit de mouwen gaan steken met het maaien en schonen van de twee nieuwe heidevelden.

In februari 2004 komt de kapvergunning van de gemeente en kan het werk worden uitgevoerd. Een maand later begint het PAN met de werkzaamheden.

Eerst worden de meeste bomen gekapt die links van het pad van de parkeerplaats naar het toiletgebouw staan. De stammen worden afgevoerd en van de takken en de afgeschraapte grond wordt een wal gemaakt naast de schapenwei. Deze wal zal geleidelijk inzakken. Het bestaande paadje wordt wat verlegd zodat er een mooi vrijliggende ruime kampeerveld onstaat. De bomen langs het ven blijven staan. De kampeerveldjes bij de schapenwei en parkeerplaats worden gehandhaafd. De mensen van het PAN werken hard en worden door Auke en Gita Jellema 'in de watten gelegd'.

Een week later is het deel tussen het centrale heideveld en de

caravanveldjes aan de beurt. De bodem is tot op de arme grond afgeplagd. Het terrein is een kale vlakte geworden. Het is even schrikken, maar het went snel. Het terrein is opener, heeft nu mooie zichtlijnen en er is licht en ruimte. Hoewel het PAN netjes heeft gewerkt, blijft er voor de werkers nog voldoende restauratiewerk over.

De TC ontmoet op het terrein wel eens kampeerders en knoopt dan een praatje aan. Dat jaar ziet hij een oudere kampeerder wat driftig aan komen lopen die op afstand al roept: “Waar moet ik in vredesnaam mijn caravan neerzetten in deze desolate vlakte! Er komt zo ook nog familie. We wilden na jaren weer eens naar het oosten en nu treffen we dit.” Een babbeltje over de haas die hier elke ochtend om negen uur langs komt en een helpende hand bij de caravan doen wonderen. Een mooi zonnig plekje voor de familie doet de rest. In plaats van drie dagen, blijven ze drie weken en ze komen daarna nog vele malen terug als ‘fan’ van het ‘Masterveld’.

Riolering, elektriciteit en een warme douche

In 2004/2005 wordt in het buitengebied van Winterswijk riolering aangelegd; septictanks worden verboden. Overal in Ratum liggen al rollen buis en staan her en der putten. Ook ons terrein moet worden aangesloten. Dat heeft nogal wat voeten in de aarde. De afvoer door het bos leggen, dat ziet de uitvoerder niet zitten. Na overleg met de familie Tenkink kan de rioleringsbuis door hun grond naar de Kössinkweg.

Bij het toiletgebouw wordt een put geplaatst met daarin een pomp die het afvalwater het riool in perst. De aansluiting van het toiletgebouw naar de put is een klus voor ons. Gelukkig is Anton Wolsheimer paraat, die de kneepjes kent en

voldoende werkers om zich heen heeft.

Dan kan de oude septictank worden afgebroken: dat wil zeggen leeg scheppen in de nieuwe put en daarna volstorten met grond. Niet zo'n lekker karweitje en ... je vindt nog eens wat!

De rioolaansluiting geeft ook zicht op een warme douche. Na overleg met het HB krijgt het 'Masterveld' stroom en een douche. De elektraleiding van de Nuon stopt bij de burens aan de Scholtenmaatweg. Van daaruit trekt de Nuon de leiding door naar de hoek van ons terrein. Zelf laten we een sleuf graven en laten een kabel leggen langs het pad van de parkeerplaats naar het toiletgebouw. Installatiebedrijf Laar uit Ratum plaatst de schakelkast en Louis van Ollefen zorgt met hulp van Marius van Lienden en Auke Jellema dat de draadjes op de juiste plaats komen. De doorstroomboiler zorgt voor warm water en de douche zorgt daarna voor een stijging van het aantal overnachtingen.

7 Familie Oonk

Onmisbaar voor een NTKC-terrein is de sleutelbewaarder of beheerder zoals de benaming vroeger is geweest. Voor het 'Masterveld' is dat de familie Oonk op de boerderij tegenover het kampeerterrein: Annie en Willem. Later zijn dat Betsie en Jan Straatmans-Oonk.

Zoals vroeger gebruikelijk vindt het inschrijven plaats bij de beheerder. In Winterswijk bij Annie en Willem Oonk aan de keukentafel; vaak met een kopje koffie en een praatje. De babbeltjes met de "luu uut de stad" hebben ze altijd leuk gevonden. Die hebben heel andere verhalen dan de mensen "uut de buurte", bij wie het NTKC-kampeerterrein bekend staat als "het doktersbos". Veel kampeerders sturen ook nog een kerst- of nieuwjaarskaart, hetgeen de familie Oonk altijd erg op prijs heeft gesteld. Regelmatig maken Annie en Willem een wandelingetje over het terrein en vertellen later aan de TC wat ze opgevallen is. Vanuit het keukenraam hebben ze zicht op het toegangshek en dat hoort dicht te zijn ...

Willem en Annie blijken van het type 'doe maar gewoon dan doe je gek genoeg, maar help elkaar als dat nodig is'. Willem blijkt een ware redder in noodsituaties te zijn. Een volle septictank op een 'druk' weekend is een ramp voor de kampeerders, maar Willem komt met zijn giertank gewoon de put leeghalen. In de jaren tachtig gaan ze samen met de Winterswijkse werkgroep eenmaal per jaar lekker naar de Chinees. Volgens de overleveringen zijn dat zeer gezellige avonden geweest!

Tot na het overlijden van Willem in 1999 blijven de kampeerders zich aan huis inschrijven in het kampboek. Zeer tegen de zin van Annie verhuist het kampboek net als bij de andere NTKC-terreinen naar het toiletgebouw, waar de kampmeester zorgt voor de rest. De beheerder wordt sleutelbewaarder en de sleutel komt in het NTKC-kastje te hangen. Na het overlijden van Annie Oonk in 2007 nemen Betsie en Jan Straatmans-Oonk het sleutelbeheer over.

8 Aankoop nieuw deel

Begin 2006 krijgt het HB bericht dat het terrein gelegen aan de zuidzijde van ons terrein aan de Kössinkweg, sectie C nummer 4416, ongeveer drie ha groot, te koop is. We weten dat Het Gelders Landschap al jaren geïnteresseerd is in dit terrein omdat het mooi zou aansluiten bij het reeds in hun bezit zijnde gedeelte. Echter, het beleid van de Provincie Gelderland is aangepast: percelen gekocht ten behoeve van natuur hoeven niet meer automatisch doorgeleverd te worden aan natuurbeschermingsorganisaties. De Dienst Landelijk Gebied (DLG) moet eerst nagaan of er mogelijk burens zijn die geïnteresseerd zijn in het perceel. Vandaar deze actie naar de NTKC.

Het HB gaat in principe akkoord met deze aanbieding en verzoekt de TC om de mogelijkheden te bekijken en of we toestemming van de gemeente kunnen krijgen om hierop te kunnen kamperen. Marius van Lienden nodigt Auke Jellema uit en ze gaan samen de mogelijkheden van het perceel bekijken.

Daar sta je dan op je eigen kampeerterrein en kijkt uit over drie hectare grond van de burens. Wat moet je ermee? Met één hectare kunnen we nog wel iets doen, maar drie hectare natuurterrein onderhouden is naast het onderhoud van ons eigen terrein veel te veel. Misschien is er iets te regelen met Het Gelders Landschap. Maar de eerste vraag is of we op deze uitbreiding mogen kamperen.

Daarop is contact gezocht met de afdeling Landschap en Stedelijke ontwikkeling van de gemeente Winterswijk, met de dames Wannink en Roeterink. Uit dit gesprek blijkt dat in het huidige bestemmingsplan geen principiële belemmeringen bestaan voor het uitbreiden van het kampeerterrein, met de voorwaarde dat de huidige druk op het terrein niet vergroot wordt voor wat betreft de kampeerfunctie.

Najaar 2006 wordt een brief van het HB naar het college van B&W van de gemeente Winterswijk gestuurd met de mededeling dat in het vooroverleg

met het Bureau Beheer Landbouwgronden (onderdeel van DLG) duidelijk is geworden dat er in hoofdlijnen overeen stemming bestaat over de verkoop van het terrein aan de NTKC. De ontwikkelingen komen in een stroomversnelling en er wordt door dhr. J. Stronks van Staring Advies een voorlopig inrichtingsplan gemaakt. De NTKC kan een subsidieaanvraag indienen bij Subsidieregeling Natuur.

Eind november is er overleg met dhr. Stokman van het Het Gelders Landschap in Vorden. Het gesprek verloopt niet geheel soepel. Het Gelders Landschap heeft al in 2004 een toezegging van de Provincie gekregen voor de verwerving van het perceel en men is ontstemd over het wijzigen van de spelregels door de Provincie. Men is dan ook niet bereid tot het sluiten van een compromis met de NTKC om een deel van het perceel te kopen. Het is alles of niets. Diverse voorstellen gaan over en weer: van gedeeltelijke huur tot uitruil met een ander terrein en het betrekken van de schapenwei bij het NTKC-terrein. We komen niet tot overeenstemming.

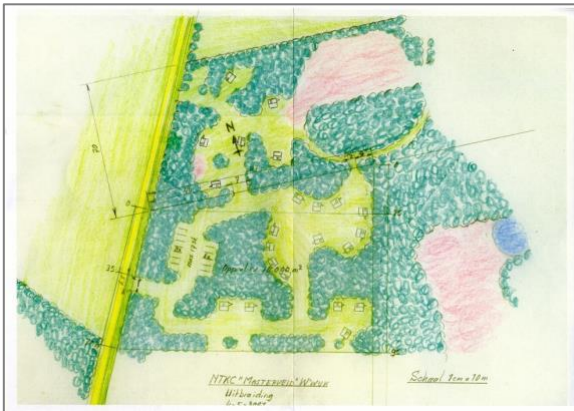
In april 2007 wordt door Auke Jellema, Joop Vermeer en Marius van Lienden opnieuw gesproken met Het Gelders Landschap. Dit keer in een ontspannen sfeer. Het voorstel is om de verkoop op te delen in 1/3 deel NTKC en 2/3 deel Het Gelders Landschap. Dit lijkt ons een goed voorstel omdat wij dan niet twee hectare natuurterrein hoeven te onderhouden. Inmiddels stemt de gemeente Winterwijk in met de vergroting van het natuurkampeerterrein het 'Masterveld' in de buurtschap Ratum. De NTKC kan het aanliggend stuk landbouwgrond van ruim drie hectare aankopen. Er vinden nog diverse gesprekken plaats met Het Gelders Landschap over een mogelijke samenwerking voor wat betreft aanleg en onderhoud, maar de financiële situatie van het Het Gelders Landschap blijkt niet zo goed te zijn op dat moment en zij haken af. Koop, aanleg en onderhoud van de ruim drie hectare grond komt voor rekening van de NTKC. Het perceel wordt door de NTKC aangekocht en mede door de subsidie die we krijgen voor de aanleg tot natuurterrein valt de prijs alleszins mee.

Ondertussen zijn de plannen van Staring Advies in overleg en naar onze inzichten aangepast en kan dit worden meegenomen in de algehele

herziening van het Bestemmingsplan Buitengebied Winterswijk. Op 23 juni 2008 wordt de notariële akte opgemaakt met de Directeur van Dienst Regelingen van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit voor de subsidie regeling voor het perceel kadastraal bekend gemeente Winterswijk C nummer 4416.

Weiland wordt kampeer- en natuurterrein

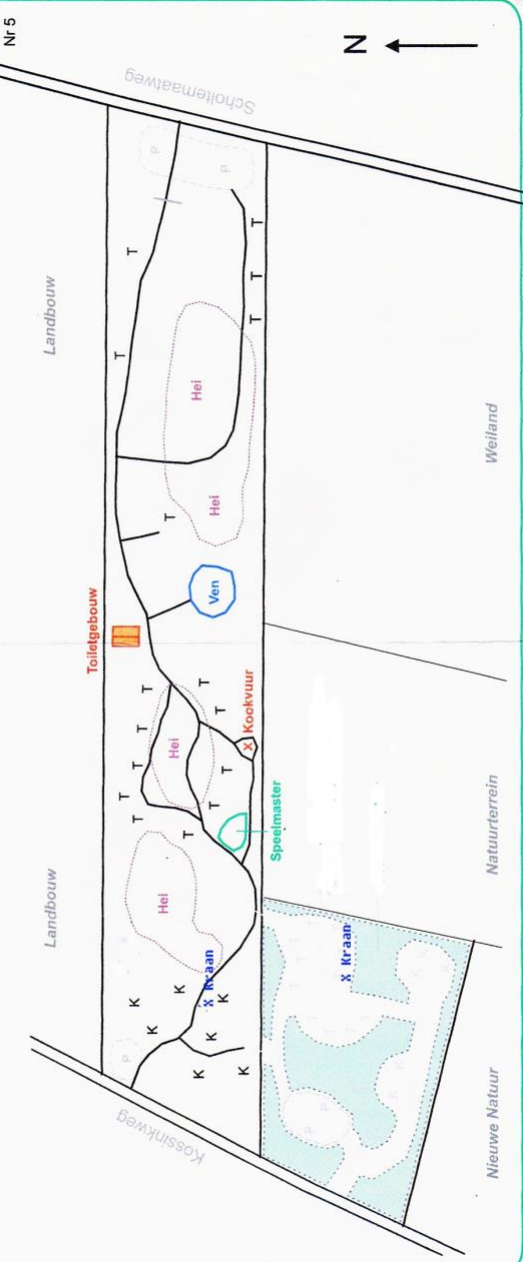
Na het aanvragen van de nodige offertes kan in april 2009 de schop in de grond. Chiel van Lienden heeft het indelingsplan uitgezet voor de één hectare die aansluit aan ons kampeerterrein. De plaatsen waar gekampeerd gaat worden, worden opgehoogd met grond die van de twee hectare af komt. Tussen de kampeerplaatsen blijft het terrein op de oorspronkelijke hoogte en gaat dienen als wateropvang in natte tijden. Van de niet door ons gebruikte twee hectare wordt de rijke bovenlaag afgegraven en afgevoerd; zo kan op termijn de hei weer terugkeren.

Het PAN (Particulier Agrarisch Natuurbeheer) verzorgt de aanplant, die daarna door te nat en later door te droog weer moeizaam aanslaat. Anton Wolsheimer maakt en plaatst een mooi dubbel hek als ingang voor het nieuwe terrein. De aanplant groeit nog steeds niet geweldig, in tegenstelling tot de aangeplante brem, maar in het najaar van 2013 wordt

besloten om het terrein voor kamperen vrij te geven.

++ NTKC kampeertrein Masterveld in Winterswijk

9 Nieuwe projecten

In 2009 treedt Marius van Lienden af als TC. Machteld Klees wordt officieel de TC en neemt samen met haar partner Johan Vijfvinkel een deel van de werkzaamheden over. Zij worden bijgestaan door Silvia Westerhof (communicatie en PR), Anton Wolsheimer (technische aangelegenheden) en Bennie ten Haken.

De koffie wordt dan allang niet niet meer van huis meegenomen. Wel blijft het onderhoud van de begroeiing rond het ven en het schonen van de nieuwe heidegedeelten. Tot grote vreugde van ieder zien we daar de blauwe gentiaan opnieuw verschijnen. Ook groeien er orchideeën op het terrein. Voor de kinderen wordt een hoekje ingericht voor het bouwen van hutten: de 'speelmaster'.

In 2012 neemt Bennie ten Haken het TC-schap over. Silvia Westerhof blijft de catering, communicatie en PR verzorgen en Anton Wolsheimer blijft de man voor de technische zaken. Auke Jellema, Marius van Lienden en Chiel van Lienden (zager) blijven op verzoek de adviseurs van Bennie.

In 2013 wordt het houthok bij de kampvuurkuil vernieuwd en vergroot met duidelijke compartimenten: droog en minder droog hout.

In 2014 komt er een kraan op het 'nieuwe' kampeerveld. Tegelijkertijd wordt de kraan op het 'oude' caravangedeelte meer naar het midden verplaatst. Beide zijn van het type winterkraan. De sleuf voor de leiding is machinaal gegraven. Auke Jellema en Anton Wolsheimer zorgen voor de verdere aanleg.

Het laatste project is de bouw van de pizza-oven. Het ovenmodel komt uit Zuid-Europa en Anton Wolsheimer, onze handige man, heeft de ombouw gemaakt. De oven wordt ingewijd op het culinaire weekend van 18 en 19 april 2015, tevens het vijftig jarig jubileum van het 'Masterveld'.